

BIULETYN

www.swietajadwiga.diecezja.pl

tygodnik informacyjny parafii św. Jadwigi Królowej w Krakowie Krowodrzy

Refleksja ewangeliczna /Mt 16,21–27/

Święty Piotr wyznał wiarę w Jezusa Mesjasza, ale kiedy Jezus zaczął mówić o sobie, o tym, że musi wiele wycierpieć i zostanie zabity – Piotr nie mógł uwierzyć w takiego nieudanego Mesjasza.

Ewangelia uczy nas myśleć po Bożemu. Można ułożyć słownik i tłumaczyć z języka ludzkiego na język Boży: śmierć – to spotkanie z Bogiem; nieszczęście – to cierpienie, a cierpienie to doświadczenie, które ma nam pomóc w dojrzewaniu; miłość – to tęsknota za Bogiem, miłość, której nic już nie zagraża. Kochać i być kochanym na wieczność.

Kiedy uciekamy od krzyża, zwykle wpadamy na drugi krzyż. Jeżeli unikamy krzyża miłości, zaczyna nas przygniatać krzyż egoizmu. Zamieniamy jeden krzyż na drugi.

Tylko krzyż Chrystusowy nadaje sens naszym cierpieniom. Wziąć krzyż Jezusa, to znaczy iść razem z Nim.

ks. Jan Twardowski

Parafialni medaliści 2023

2. Zofia i Jacek Kurlitowie

Wspomnień Zofii i Jacka Kurlitów z przyjemnością wysłuchała w ich gościnnym domu Magdalena Szymańska

M.Sz. To jest dom Pani rodziców?

Z.K. Tak, moich rodziców, a wcześniej mojej babci. My wywodzimy się z rzeszowskiego.

J.K. Początkowo mieszkaliśmy u rodziców żony, a potem kupiliśmy mieszkanie na osiedlu

Z.K. na Krowodrzy

J.K. i przenieśliśmy się. Ale cały czas od momentu ślubu jestem związany z tą dzielnicą. I muszę powiedzieć, że ta chata gościła wielkie osobistości, bo żona angażowała się bardzo w sprawy formalne związane z budową kościoła...

Z.K. Ale nie tak bardzo, nie przesadzaj.

J.K. Jeździłaś przecież do tych urzędów, nie opowiadaj. I kiedy już te sprawy zaczynały dojrzywać, dostali lokalizację, to tutaj na wizję lokalną przyjechał ks. Macharski z Karolem Wojtyłą.

Z.K. Jacku, mnie się wydaje, że nasz Ojciec Święty nas odwiedził, jak już dzieci chodziły tu na religię.

J.K. Nie, on jeździł, jak była wizja lokalna, pamiętam, teściowa opowiadała, że po wizji lokalnej weszli do tego pokoju i tutaj teściowie ich przyjęli.

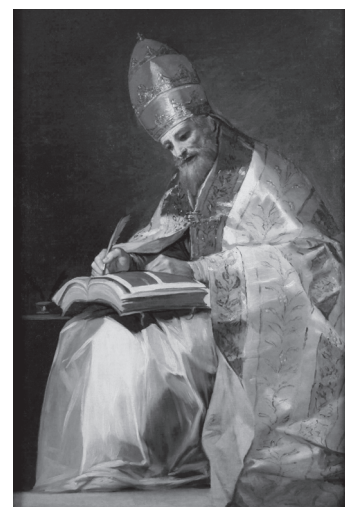
dokończenie na str. 4

Grzegorz Wielki

WIĘTY MIESIĄC

Grzegorz urodził się w 540 r. w Rzymie w rodzinie patrycjusza. Jego rodzice, św. Gordian i św. Sylwia, doznają chwały ołtarzy. Na jego wychowanie miały dość duży wpływ również jego ciotki: św. Farsylia i św. Emiliana, które mieszkały w pałacu Gordiana. Swoją młodość Grzegorz spędził w domu rodzinnym na Clivus Scauri, położonym w pobliżu dawnego pałacu cesarza Septymiusza Sewera, Cyrku Wielkiego oraz istniejących już wówczas bazylik – świętych Jana i Pawła, św. Klemensa, Czterech Koronowanych i Lateranu.

Piastował różne urzędy cywilne, aż doszedł do stanowiska prefekta (namiestnika) Rzymu, znajdującego się wtedy pod władzą cesarstwa wschodniego (od r. 552). Po czterech latach mądrych i szczęśliwych rządów (571–575) niespodziewanie opuścił tak eksponowane stanowisko i wstąpił do benedyktynów. Własny rodzinny dom zamienił na klasztor dla dwunastu towarzyszy. Ten czyn zaskoczył wszystkich – pan Rzymu został ubogim mnichem. Dysponując ogromnym majątkiem, Grzegorz założył jeszcze 6 innych klasztorów w swoich dobrach na Sycylii. W cieniu słynnego później opactwa św. Andrzeja na wzgórzu Celio trwał na modlitwie i poście.

W r. 577 papież Benedykt I mianował Grzegorza diakonem Kościoła rzymskiego, a w r. 579 papież Pelagiusz II uczynił go swoim apokryfariuszem, czyli przedstawicielem na dworze cesarza wschodniorzymskiego. Grzegorz udał się więc w stroju mnicha wraz z kilkoma towarzyszami do Konstantynopola. Spędził tam 7 lat (579–586). Wykazał się dużymi umiejętnościami dyplomatycznymi. Korzystając z okazji, nauczył się języka greckiego. Ceniąc wielką mądrość i roztropność Grzegorza, papież Pelagiusz II wezwał go z powrotem do Rzymu, by pomagał mu bezpośrednio w zarządzaniu Kościołem i służył radą. Miał jednocześnie pełnić obowiązki osobistego sekretarza papieża. Od r. 585 był także opatem klasztoru.

7 lutego 590 r. zmarł Pelagiusz II. Na jego miejsce lud, senat i kler rzymski jednogłośnie, przez aklamację, wybrali Grzegorza. Ten w swojej pokorze wymawiał się. Napisał nawet do cesarza i do swoich przyjaciół w Konstantynopolu, by nie zatwierdzano jego wyboru. Stało się jednak inaczej. 3 września 590 r. odbyła się jego konsekracja na biskupa. Przedtem przyjął święcenia kapłańskie. W tym samym roku Rzym nawiedziła zaraza, jedna z najcięższych w historii tego miasta.

dokończenie na str. 3

INTENCJE MSZALNE

PONIEDZIAŁEK 04.09

06:30 O Boże błogosławieństwo, dary Ducha Św., nadzieję, wiarę i miłość dla Szymona w dniu urodzin i całej rodziny

07:00 + Halina Sobolewska – msza gregoriańska

07:00 + Stanisława Łuczkiwicz (od synów z rodzinami)

08:00 + Stanisław Grygiel (od Zarządu Głównego Związku Podhalan w Polsce)

18:30 W 91. rocznicę urodzin Stanisława, dziękczynna z prośbą o dalsze błogosławieństwo, łaski i opiekę MB

18:30 + Kazimierz Nowak (od Iwony Chamielec, radnej Miasta Krakowa)

WTOREK 05.09

06:30 + Michał Zaremba (od siostrzeńca Mateusza z żoną Jadwigą)

07:00 + Stanisława Modelska (od przyjaciół z Brzeska)

07:00 + Artur Kostański (od Doroty i Marka Budzyn z rodziną)

08:00 + Halina Sobolewska – msza gregoriańska

18:30 + Zofia Borys (od koleżanek i kolegów z pracy)

18:30 + Stanisław Grygiel (od Bożeny Olcoń-Chlebek z rodziną)

ŚRODA 06.09

06:30 + Halina Sobolewska – msza gregoriańska

06:30 + Aniela i Józef w rocznicę śmierci oraz zmarli z rodzin Cygan i Bławut

07:00 + Michał Zaremba (od siostry Jadwigi)

07:00 + Anna

08:00 + Józef o dar życia wiecznego

18:30 Zbiorowa w intencjach Nowenny do MBNP

CZWARTEK 07.09

06:30 + Antonina Janik (od Małgorzaty i Rafała Sarnów z rodziną)

07:00 + Stefan Mielnicki w 41. rocznicę śmierci oraz żona + Zofia w 37. rocznicę śmierci

08:00 + Czesław

18:30 + Halina Sobolewska – msza gregoriańska

18:30 + Stanisław Grygiel (od uczestników Rekolekcji Podhalańskich w Rzymie)

PIĄTEK 08.09

06:30 + Kazimiera

06:30 + Stanisław Foryś (od żony Krystyny)

07:00 + Halina Sobolewska – msza gregoriańska

07:00 + Stanisław Ulman w 30. rocznicę śmierci oraz żona + Maria i + Józef Szczupak

08:00 + Stanisław Grygiel (od Eugeniusza Koniecznego z dziećmi)

18:30 W intencji Renaty i Janusza w 22. rocznicę ślubu z podziękowaniem za łaski i prośbą o dalszą opiekę

18:30 + Maria i Ludwik Dacyl i zmarli z rodzin Dacyłów i Kruczaków

18:30 + Jan Martyna i syn Bogusław

SOBOTA 09.09

06:30 + Stanisław Foryś (od syna Krzysztofa)

07:00 + Artur Kostański (od cioci Marysi Ścisło i kuzynek z Koszyc)

07:00 + Maria Ulman w 16. rocznicę śmierci, + Stanisław mąż

08:00 + Halina Sobolewska – msza gregoriańska

08:00 + Stanisław Grygiel (od rodziny Krzesaków z Bielska)

08:00 + Andrzej Sikorski (od Beaty i Andrzeja Pregler)

08:00 + Stanisława Modelska (od Józefa Jurgała)

18:30 Dziękczynna w intencji Karoliny i Marcina w rocznicę ślubu z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę MB

NIEDZIELA 10.09

06:30 + Stefan Kotas – 5. rocznica śmierci

08:00 O Boże błogost., zdrowie i opiekę MB dla Stanisławy

09:30 Dziękczynna za zbiory, plony oraz zdrowie działkowców z ogrodu im. Lewińskiego w Krakowie

10:00 + Krystyna, + Józef Sitko

11:00 O zdrowie i błogost. Boże dla Edyty i Rafała z dziećmi

12:30 + Anna, Edward, Grzegorz Ostaszuk

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

- Solenizantom i Jubilatom tego tygodnia życzymy opieki Bożej i wszelkiej pomyślności.
- W poniedziałek, czyli jutro, rozpoczyna się **nowy rok szkolny i katechetyczny**. Msze św. z tej okazji odprawimy w następującym porządku: dla szkół nr 21, 113 i 15 o godz. 8:30, natomiast dla Szkoły św. Jadwigi o 9:30. Z Bożą pomocą rozpoczniemy kolejny rok edukacji i pracy wychowawczej.
- Dzisiaj po każdej Mszy św. Zespół Charytatywny prowadzi zbiórkę na **Kuchnię św. Jadwigi dla ubogich**. Dziękujemy za każdy dar serca. Kuchnia zacznie wydawać posiłki od jutra, czyli od poniedziałku 4 września.
- Od dzisiaj powróciła także po wakacjach **niedzielną Msza św.** w dolnym kościele o 10:00, dla osób starszych i chorych.
- Z powodu remontu kościoła **od poniedziałku do soboty rano wszystkie Msze św. i nabożeństwa są odprawiane wyłącznie w dolnej kaplicy**. W tym tygodniu także poniedziałkowe Msze św. poranne i na rozpoczęcie roku będą odprawione w górnym kościele. Przepraszamy za wszystkie niedogodności wynikające z remontu i bardzo prosimy o ostrożność.
- **Centrum Kultury im. Św. Jadwigi** informuje, że zapisy na zajęcia pozalekcyjne dla dzieci i młodzieży będą prowadzone od poniedziałku 4 września. Szczegóły na plakatach i ulotkach.
- Można się jeszcze zapisać w zakrystii na autokarowy wyjazd na **XXXI Pielgrzymkę Rodzin do Kalwarii Zebrzydowskiej**, która odbędzie się w niedzielę za dwa tygodnie, czyli 17 września. Wyjazd autobusu z parkingu przy kościele o godz. 6:45, powrót około 15:30. Zachęcamy do udziału.
- Wszystkie dzieci ze szkół podstawowych, które już śpiewały w scholi **Radosne Nutki** lub pragną do niej dołączyć, zapraszamy na pierwsze powakacyjne spotkanie o charakterze integracyjno-organizacyjnym. Odbędzie się ono w najbliższą środę 6 września o godz. 17:00 w sali nr 6 przy kościele. Próby będą odbywały się zawsze w każdą niedzielę o godz. 10:00 w sali nr 6, przed Mszą św. z udziałem dzieci. Serdecznie zapraszamy.
- W piątek 8 września o godz. 18:00 zapraszamy na comiesięczne nabożeństwo do naszej Patronki **św. Jadwigi Królowej**.
- Dzisiaj jest możliwość nabycia przy kościele **miodu**.
- Zapraszamy osoby, które mogłyby włączyć się w pracę redakcji naszej **gazetki parafialnej**. Chętnych prosimy o zgłaszanie się do ks. Proboszcza. Przypominamy, że biuletyn jest bezpłatny. Natomiast prosimy każdego, kto może i zechce, by czasami wrzucił dobrowolny datek do specjalnej skarbonki przy stoisku z prasą katolicką pod chórem, na utrzymanie biuletynu.
- Prośmy o Miłosierdzie Boże dla naszego parafianina, który w ostatnim czasie odszedł do wieczności. Jest to śp. **Marek Kubacki** (l. 65) z ul. Stachewicza 27.

Dobry Jezu, a nasz Panie, daj mu wieczne spoczywanie.

Dobre słowo

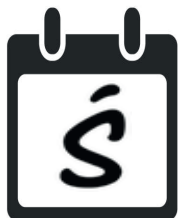
Nie jest ważne krytykować przeszłość, ale włożyć swój wysiłek w lepszą przyszłość.

bł. kardynał S. Wyszyński

17:00 + Halina Sobolewska – msza gregoriańska

18:30 + Artur Leśniowski, Witkowsy: Stanisław, Zofia, Irena, Trybulowsy: Józef, Bronisława, Siola: Marian, Franciszka i Robert

20:30 + Stanisława i Aleksander Ziemiński oraz + Franciszek i Magdalena Stawowsy

Grzegorz Wielki

WIĘTY MIESIĄC

dokończenie ze str. 1

Grzegorz zarządził procesję pokutną dla odwrócenia klęski. Wyzaczył 7 kościołów, w których miały gromadzić się poszczególne stany: kler – w bazylice świętych Kosmy i Damiana; mnisi – w bazylice świętych Gerwazego i Protazego; mniszki – w kościele świętych Piotra i Marcelina; chłopcy – w bazylice świętych Jana i Pawła; wdowy – w kościele św. Eufemii, a wszyscy inni – w kościele św. Stefana na Celio. Z tych kościołów wyruszyły procesje do bazyliki Matki Bożej Większej, gdzie papież-elekt wygłosił wielkie przemówienie o modlitwie i pokucie. Podczas procesji Grzegorz zobaczył nad mauzoleum Hadriana anioła chowającego wyciągnięty, skrwacony miecz. Wizję tę rozumiano jako koniec plagi. Utrwalono ją artystycznie. Do dnia dzisiejszego nad mauzoleum Hadriana, zwanym także Zamkiem Świętego Anioła, dominuje ogromny posąg anioła ze wzniesionym mieczem.

Pontyfikat Grzegorza trwał 15 lat. Zaraz na początku swoich rządów Grzegorz nadał sobie pokorny tytuł, który równocześnie miał być programem jego pontyfikatu: *servus servorum Dei* – sługa sług Bożych. Do ówczesnych patriarchów Konstantynopola, Antiochii, Jerozolimy i Aleksandrii skierował wysłanników z zawiadomieniem o swoim wyborze w słowach pełnych pokory i przyjaźni, czym pozyskał sobie ich miłość. Codziennie głosił słowo Boże. Usunął z kurii papieskiej niegodnych urzędników. Podobnie uczynił z biskupami i proboszczami na parafiach. Zreformował służbę wobec ubogich. Wielką troską otoczył rzymskie kościoły i diecezję Włoch. Dla lepszej kontroli i orientacji wyznaczył wśród biskupów osobnego wizytatora. Był stanowczy wobec nadużyć. Poprzez przyjaźń z królową Longobardów, Teodolindą, pozyskał ją dla Kościoła.

Kiedy Bizantyjczycy pokonali Wandalów i zajęli północną Afrykę, tamtejsi biskupi zaczęli dążyć do pełnej autonomii od Rzymu, co mogło grozić schizmą. Papież energicznie temu zapobiegł. Wielką radość sprawiła mu wiadomość o nawróceniu w Hiszpanii ariańskich Wizygotów, dzięki gorliwości i taktowi św. Leandra (589), z którym św. Grzegorz był w wielkiej przyjaźni. Nawiązał także łączność dyplomatyczną z władcami Galii. Do Anglii wysłał benedyktyna św. Augustyna (późniejszego biskupa Canterbury) wraz z 40 towarzyszami. Ich misja powiodła się. W samą uroczystość Zesłania Ducha Świętego w 597 r. król Kentu, Etelbert I, przyjął chrzest. Obecnie czczony jest jako święty.

Najgorzej układały się stosunki Rzymu z Konstantynopolem. Chociaż papież utrzymywał z cesarstwem jak najlepsze stosunki, patriarchowie uważali się za równorzędnych papieżom, a nawet za wyższych od nich właśnie dlatego, że byli biskupami w stolicy cesarzy. W tym właśnie czasie patriarcha Konstantynopola nadał sobie nawet tytuł patriarchy „ekumenicznego”, czyli powszechnego. Przeciwno temu Grzegorz zaprotestował i nigdy tego tytułu nie uznał, uważając, że należy się on wyłącznie biskupom rzymskim.

Grzegorz rozwinął owocną działalność także na polu administracji kościelnej. Uzdrowił finanse papieskie, zagospodarował majątki,

które służyły na utrzymanie dworu papieskiego. W równym stopniu zasłużył się na polu liturgii przez swoje reformy. Ujednolicił i upowszechnił obrządek rzymski. Dotąd bowiem każdy kraj, a nawet wiele diecezji miały swój własny ryt, co wprowadzało wiele zamieszania.

Od pontyfikatu Grzegorza pochodzi zwyczaj odprawiania 30 Mszy św. za zmarłych, zwanych gregoriańskimi. Kiedy papież był jeszcze opatem benedyktynów w Rzymie, zmarł pewien mnich, przy którym znaleziono pieniądze. W owych czasach posiadanie własnych pieniędzy przez zakonnik było uważane za wielkie przestępstwo. Grzegorz, aby dać lekcję mnichom, nakazał pogrzebać ciało owego zakonnika poza klasztorem, w miejscu niepoświęconym. Pełen jednak troski o jego duszę nakazał odprawić 30 Mszy św. dzień po dniu. Kiedy została odprawiona ostatnia Msza św., ów zakonnik miał się pokazać opatowi i podziękować mu, oświadczając, że te Msze św. skróciły mu znacznie czas czyśćca. Odtąd panuje przekonanie, że po odprawieniu 30 Mszy św. Pan Bóg w swoim miłosierdziu wybawia duszę, za którą są one ofiarowane i wprowadza ją do nieba.

Przy bardzo licznych i absorbujących zajęciach publicznych Grzegorz także bardzo wiele pisał. Pozostawił po sobie bogatą spuściznę literacką. Do najcenniejszych jego dzieł należą: Dialogi, Reguła pasterzowania, Sakramentarz, Homilie oraz Listy. Tych ostatnich zachowało się do naszych czasów aż 852. Jest to największy zbiór epistolarny starożytności chrześcijańskiej.

Z imieniem św. Grzegorza Wielkiego kojarzy się także tradycyjny śpiew liturgiczny Kościoła łacińskiego – chorał gregoriański, który choć w pełni ukształtował się dopiero w VIII w., to jednak przypisywany jest temu Świętemu.

Grzegorz zmarł 12 marca 604 r. Obchód ku jego czci przypada obecnie 3 września, w rocznicę konsekracji biskupiej. Jego ciało złożono obok św. Leona I Wielkiego, św. Gelazjusza i innych w pobliżu zakrystii bazyliki św. Piotra. Pół wieku później przeniesiono je do samej bazyliki wśród ogromnej radości ludu rzymskiego. Średniowiecze przyznało Grzegorzowi przydomek Wielki. Historia nazwała go apostołem ludów barbarzyńskich. Należy do czterech wielkich doktorów Kościoła Zachodniego. Jest patronem m.in. uczniów, studentów, nauczycieli, chórów szkolnych, piosenkarzy i muzyków.

W ikonografii św. Grzegorz Wielki przedstawiany jest jako mężczyzna w starszym wieku, w papieskim stroju liturgicznym, w tiarze,

czasami podczas pisania dzieła. Nad księgą lub nad jego głową unosi się Duch Święty w postaci gołębicy, inspirując Świętego. Jego atrybutami są: anioł, trzy krwawiące hostie, krzyż pontyfikalny, model kościoła, otwarta księga, parasol – jako oznaka papieństwa, zwinięty zwój. Na Wschodzie św. Grzegorz Wielki czczony jest jako Grzegorz Dialogos.

Oprac. ks. M.Cz.
na podst.: brewiarz.pl

BIULETYN DUSZPASTERSKI
bezpłatny tygodnik parafialny

REDAKCJA BIULETYNU
Ks. M. Hajdyła, K. Herej-Szymańska,
A. Gorczyca, M. Kot-Panek,
M. Szymańska
teksty: ks. Mirosław Czapla,
I. Korohoda, D. Kotas, Ł. Kwiecień
dział reklam: D. Kotas

Parafia nie odpowiada za treść publikowanych reklam

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA
pw. Św. Jadwigi Królowej
ul. Łokietka 60, 31-334 Kraków
tel.: +48 12 637 14 15
fax: 638 71 52
konto: 49 1020 2906 0000 1702 0086 1682

e-mail: swietajadwiga@diecezja.pl
www.swietajadwiga.diecezja.pl

PORZĄDEK MSZY ŚWIĘTYCH
dni zwykle: 6:30, 7:00, 8:00, 18:30
nd. i święta: 6:30, 8:00, 9:30, 10:00,
11:00, 12:30, 17:00, 18:30, 20:30

DUSZPASTERZE
proboszcz: ks. Marek Hajdyła
wikariusze: ks. Norbert Sarota,
ks. Paweł Sułko, ks. Michał Kowalcze
rezydenci: ks. Prałat Jan Dziasek,
ks. Dariusz Oko, ks. Stanisław Molendys,
ks. Mirosław Czapla

KANCELARIA PARAFIALNA
pn.-sob.: 10:00-11:00
pn., wt., czw.: 16:00-18:00
nd. i święta: kancelaria nieczynna

Parafialni medaliści 2023

dokończenie ze str. 1

M.Sz. A z naszych księży kto tu mieszkał?

J.K. W tym domu obok nas mieszkał ks. Jarguz. Natomiast wiem, że teściowie zaproponowali na początku mieszkanie ks. Zającowi. Ale powiedział, że on jako Zając boi się psa – był tu duży pies – i nie będzie mieszkał (śmiech). Potem mieszkał na osiedlu.

Z.K. No właśnie, kiedy starał się o przydział na mieszkanie – a nie było to wtedy łatwe – miałam akurat koleżankę w jakiejś spółdzielni, więc mogłam pomóc; poszliśmy razem i on przedstawił mnie jako swoją żonę. Śmiało się wszyscy z tego i ksiądz potem do mnie mówił: słuchaj, żono (śmiech).

J.K. Z ks. Zającem utrzymywaliśmy cały czas kontakty, szczególnie jak wrócił na Śnieżnicę.

Z.K. Byliśmy parę razy u niego; ale jak to życie – z biegiem lat, z biegiem dni wszystko się zmienia.

J.K. I teraz to wszystko się pourywało, bo niestety starość...

Z.K. dopadła nas znieca...

J.K. i trzyma mocno, tak że o wyjazdach nie ma mowy.

Z.K. Mąż przeszedł operację i nie może chodzić.

J.K. Najważniejsze, że Pan Bóg dał, że żyję. Wystąpiły takie komplikacje, że sama lekarka uznała moje przeżycie za cud.

Z.K. Ale mówmy o czymś weselszym. My tak wspominamy zawsze z sentymentem budowę kościoła, bo mąż też się angażował, w pomoc fizyczną. Byliśmy młodzi, więc pełni entuzjazmu, cieszyliśmy się bardzo, jak zaczęła się ta budowa,

J.K. jak się zaczęły na polu nabożeństwa.

Z.K. Ta kaplica budziła wielkie zainteresowanie, nawet ks. kardynał mówił, że jak pociąg przejeżdża, to też jest reklama.

J.K. Ty natomiast dużo pomagałaś przy delegacjach.

Z.K. Tak, głównie przy zagranicznych, jak zaczęli przyjeżdżać Niemcy z Kolonii, ponieważ znałam niemiecki. Wtedy nawiązaliśmy z nimi przyjaźnię, odwiedzaliśmy się nawzajem, nawet mamy zdjęcia, jak byli u nas na wsi.

J.K. I chyba byli w Łąncucie.

Z.K. Zorganizowaliśmy piknik, była cała grupa, bardzo miło to wspominamy. To życie było takie, powiedziała bym, bardziej rodzinne; znaliśmy się wszyscy, osiedle jeszcze nie było duże. Byliśmy w takim gronie ludzi zaprzyjaźnionych – Marysia Konieczna, Jordanowie, kolejarze – tych, którzy chodzą do kościoła, którzy wspierają. No i księży też szukali kontaktu z ludźmi, z sąsiadami. Jak ksiądz miał wolny czas, to tutaj wpadał do rodziców, a że myśmy też rodziców ciągle odwiedzali, to znaliśmy się dobrze z księżmi. Był też bardzo przyjemny zespół siostr nazaretanek, przemiała była s. Agnieszka, młodzianka, śliczna dziewczyna, tak się pięknie udzielała przy dzieciach. To były takie czasy bardzo integracyjne. Jednak jak są jakieś trudności, jak się coś robi, to ludzie się integrują. A poza tym może też młodość... bo potem nam dzieci dorastały, przychodziły wnuki, już człowiek był bardziej tu zaangażowany, babcia jest potrzebna; a teraz jeszcze prawnuki doszły.

REKLAMA na pokrycie kosztów druku

DRUKARNIA
Paor
ul. Wybickiego 46, 31-302 Kraków
tel. 637 72 92, e-mail: paor@paor.pl
www.paor.pl

OFFSET, SITODRUK, DRUK CYFROWY, SZTANCOWANIE, LAKIEROWANIE UV, ZŁOCENIE

drukujemy: książki, broszury, ulotki, plakaty, wizytówki,
papiery firmowe, teczki, naklejki, etykiety, opakowania

M.Sz. Jako dziecko wchodziłam tu przez dwa lata dwa razy w tygodniu, tylko z przeciwnej strony. Do garażu, na lekcje religii.

Z.K. Naprawdę?! Z tym garażem to było tak, że my mieszkając na osiedlu chcieliśmy mieć garaż, bo mieliśmy już wtedy samochód. I kiedyśmy go wybudowali, to okazało się, że nie dadzą nam wjazdu z tamtej strony, od Wybickiego,

J.K. bo główna droga,

Z.K. nie pozwolili, więc zostaliśmy z tą salką. Na salkę mógł się nadać, bo było wszystko świeże, wytynkowane; wprawdzie było tam ciemno, ale jakoś te dzieci wytrzymały; ogrzewanie było elektryczne.

M.Sz. E tam, wcale nie pamiętam, żebyśmy marzli.

Z.K. Może pani z nami pójść i zobaczyć swoją dawną „uczelnię” (śmiech).

M.Sz. Wcześniej chodziliśmy do tego murowanego domu przy Kluczborskiej.

J.K. Tam mieszkał Uznański, niedawno zmarł. Dobry człowiek z gołębim sercem. Na jego pogrzebie ksiądz opowiadał, jak on wieczorami wychodził do miasta i zbierał ludzi bezdomnych do siebie do domu.

Z.K. A życie toczy się dalej...

J.K. i do śmierci dożyjemy...

M.Sz. Dziękuję za rozmowę i życzę zdrowia, bo humoru i uśmiechu, jak widać, nie muszę.

Nasza salka katechetyczna

Odeszła ś.p. Maria Stal

Nasza pierwsza medalistka parafialna. Autochtonka na terenie naszej parafii, od początku aktywnie uczestniczyła w pracach nowopowstałego duszpasterstwa Pod Fortem. Brała udział w staraniach o lokalizację kościoła, potem poleciła kierownika budowy i załatwiła część sprzętu budowlanego do robót ziemnych, co w tamtych czasach nie było łatwe. Przed 1. pielgrzymką Jana Pawła II do Polski zaprojektowała organizację wizyty na Błoniach. Po przejściu na emeryturę przez 20 lat pomagała w kancelarii parafialnej. Zrezygnowała po ogłoszeniu pandemii. Ostatnie miesiące życia spędziła w Hospicjum św. Łazarza.

Requiescat in pace.

KALENDARZ LITURGICZNY TYGODNIA:

PONIEDZIAŁEK 04.09

1 Tes 4,13–18; Ps 96;
Łk 4,16–30

WTOREK 05.09

1 Tes 5,1–6.9–11; Ps 27;
Łk 4,31–37

ŚRODA 06.09

Kol 1,1–8; Ps 52;
Łk 4,38–44

CZWARTEK 07.09

Kol 1,9–14; Ps 98; Łk 5,1–11

PIĄTEK 08.09

Święto Narodzenia NMP
Mi 5,1–4a; Ps 13;
Mt 1,1–16.18–23

SOBOTA 09.09

bł. Anieli Salawy, dziewicy
Kol 1,21–23; Ps 54; Łk 6,1–5

NIEDZIELA 10.09

Ez 33,7–9; Ps 95;
Rz 13,8–10; Mt 18,15–20